

Goda Nyheterna

I sjätte månaden blev ängeln Gabriel sänd av Gud till en stad i Galileen som hette Nasaret, till en jungfru, som var trolovad med en man som hette Josef. Han var av Davids släkt, och jungfruns namn var Maria. Ängeln kom in till henne och sade: "Var hälsad, du benådade! Herren är med dig. [Välsignad är du bland kvinnor.]" Hon blev mycket förskräckt över hans ord och undrade vad denna hälsning kunde betyda. Då sade ängeln till henne: "Var icke förskräckt, Maria! Du har funnit nåd hos Gud. Du skall bli havande och föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus. Han skall bli stor och kallas den Högstes Son, och Herren Gud skall ge honom hans fader Davids tron. Han skall vara konung över Jakobs hus till evig tid, och på hans regering skall det aldrig bli något slut."

(Lukas 1:26-33)

Då sade Maria: "Jag är Herrens tjänarinna. Må det ske med mig, som du har sagt." Sedan gick ängeln från henne.

(Lukas 1:38)

Också Josef for från staden Nasaret i Galileen upp till Davids stad, som heter Betlehem, i Judeen, för att låta skattskriva sig tillsammans med Maria, sin trolovade, som var havande. Ty han var av Davids hus och familj. Medan de var där, kom tiden, då hon skulle föda. Och hon födde sin förstfödde son, lindade honom och lade honom i en krubba, ty det fanns ingen plats för dem i härbärgen.

(Lukas 2:4-7)

I samma trakt var några herdar ute på marken och höll vakt om natten över sin hjord. Då stod plötsligt en Herrens ängel framför dem, och Herrens härlighet omstrålade dem. De greps av stor förskräckelse, men ängeln sade till dem: "Var icke förskräckta! Jag förkunnar för er det goda budskapet om en stor glädje, som gäller hela folket: I dag har en Frälsare blivit född åt er i Davids stad, han är Messias, Herren. Och detta skall vara ett tecken för er: Ni skall finna ett nyfött barn, som ligger lindat i en krubba."

I samma ögonblick stod hos ängeln en tallös himmelsk här, som lovade Gud och sjöng: "Ara vare Gud i höjden! Frid på jorden, bland människor, som han älskar."
(Lukas 2:8-14)

Och gossen växte upp, blev stark och full av vishet,
och Guds välbehag vilade över honom. (Lukas 2:40)

Detta gick i uppfyllelse, när Johannes döparen uppträdde i ödemarken och förkunnade, att människorna skulle omvända sig och låta döpa sig för att få förlåtelse för sina synder. Folk från hela det judiska landet och alla Jerusalems invånare gick ut till honom och lät döpa sig av honom i floden Jordan och bekände därvid sina synder. Johannes bar kläder av kamelhår, hade ett läderbälte om livet och levde av gräshoppor och vilda bins honung. Han förkunnade: "Efter mig kommer den som är mäktigare än jag. Jag är icke ens värdig att böja mig ned för att lösa upp hans skorem. Jag har döpt er i vatten, men han skall döpa er i den helige Ande.

Vid den tiden hände det, att Jesus kom från Nasaret i Galileen och blev döpt av Johannes i Jordan. När han steg upp ur vattnet, såg han, att himlen öppnade sig och att Anden sänkte sig ned över honom som en duva. Och från himlen hördes en röst: "Du är min älskade Son! I dig har jag min glädje." (Markus 1:4-11)

Sedan gick han upp i bergstrakten och kallade till sig dem som han själv hade bestämt, och de kom till honom. Han valde ut tolv män, som skulle vara med honom och som han skulle sända ut för att predika, med makt att bota sjuka och att driva ut onda andar.

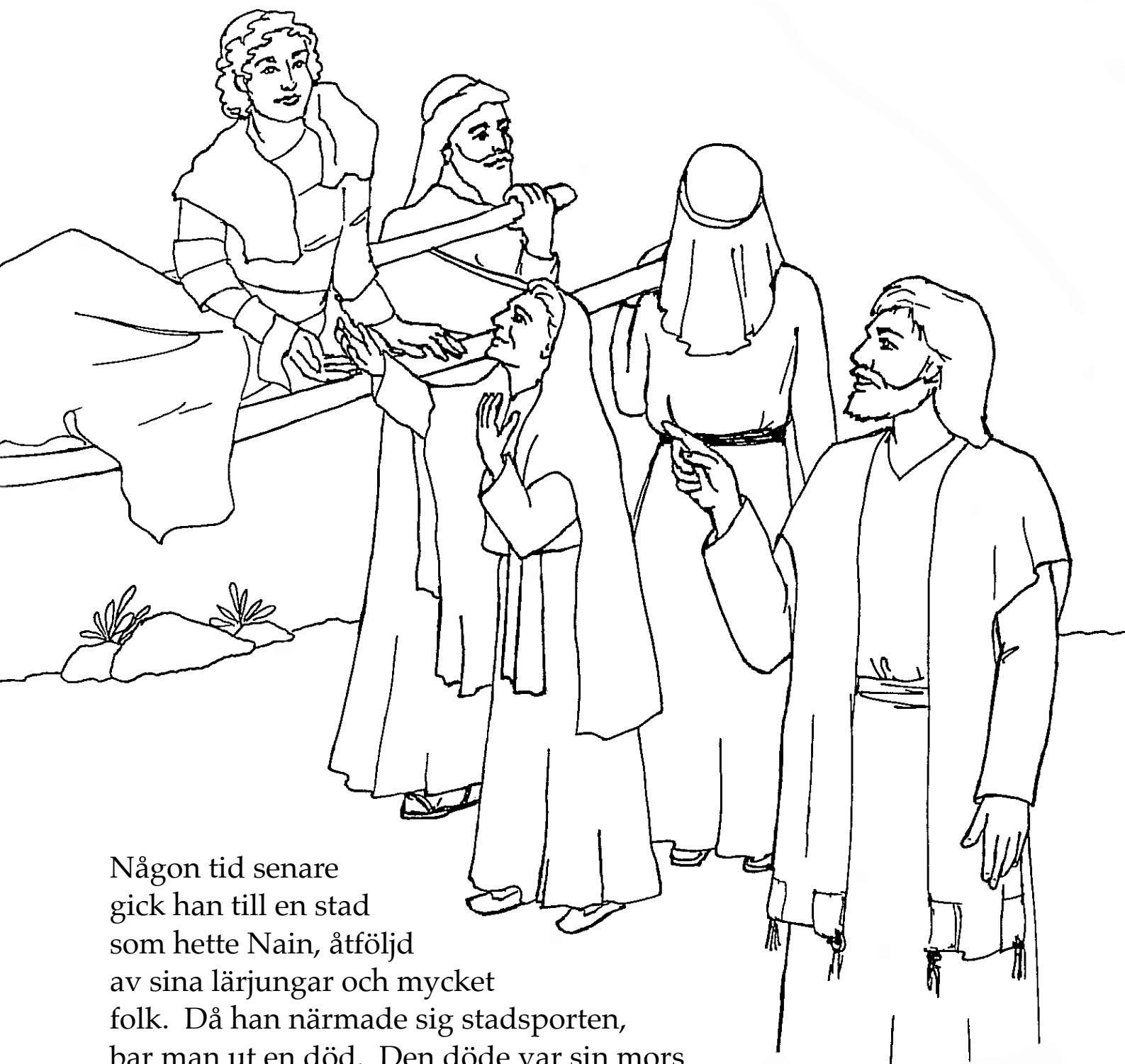
(Markus 3:13-15)

Bland fariséerna fanns en man, som hette Nikodemus, en av judarnas ledande män. Han kom till Jesus om natten och sade till honom: "Rabbi, vi vet, att du är en lärare, som kommit från Gud. Ingen kan göra sådana tecken, som du gör, om icke Gud är med honom."

Jesus svarade honom: "Sannerligen, sannerligen, jag säger dig: Om en människa icke blir född på nytt, kan hon icke se Guds rike." Nikodemus sade till honom: "Hur är det möjligt, att en människa kan födas, när hon är gammal? Hon kan väl icke för andra gången komma in i sin moders liv och födas?" Jesus svarade: "Sannerligen, sannerligen, jag säger dig: Om en människa icke blir född av vatten och av Anden, kan hon icke komma in i Guds rike. Det som är fött av köttet, är kött, och det som är fött av Anden, är ande.

(Johannes 3:1-6)

Någon tid senare gick han till en stad som hette Nain, åtföljd av sina lärjungar och mycket folk. Då han närmade sig stadsporten, bar man ut en död. Den döde var sin mors ende son, och hon var änka. En mängd folk från staden följde henne. När Herren fick se henne, greps han av medlidande med henne och sade till henne: "Gråt icke." Han gick fram och rörde vid båren, och de som bar den stannade. Sedan sade han: "Unge man, jag säger dig: Stå upp!" Då satte sig den döde upp och började tala. Och han gav honom åt hans mor.

Då greps de alla av fruktan, och de prisade Gud och sade: "En stor profet har uppstått ibland oss", och: "Gud har besökt sitt folk."

(Lukas 7:11-16)

Då Jesus såg upp och märkte att mycket folk kom till honom, sade han till Filippus: "Var kan vi köpa bröd, så att dessa människor får något att äta?" Detta sade han för att sätta honom på prov, ty själv visste han, vad han tänkte göra. Filippus svarade honom: "Bröd för två hundra denarer räcker icke till, så att var och en av dem kan få en liten bit." En annan av hans lärjungar, Andreas, Simon Petrus' bror, sade till honom: "Här är en gosse som har fem kornbröd och två fiskar, men hur långt räcker det för så många?"

Jesus sade: "Låt folket sätta sig ner." Det var mycket gräs på det stället. Och männen satte sig ner – det var omkring fem tusen. Sedan tog Jesus bröden, bad bordsbönen och delade ut åt dem som satt där, likaså av fiskarna, så mycket de ville ha. När de hade blivit mätta, sade han till sina lärjungar: "Samla ihop de stycken, som har blivit över, så att ingenting blir förstört." Då samlade de ihop dem och fyllde tolv korgar med stycken, som av de fem kornbröden hade blivit över efter dem som hade ätit.

Då nu människorna hade sett det tecken, som han hade gjort, sade de: "Detta är säkert Profeten, som skulle komma i världen." (Johannes 6:5-14)

När det blev kväll, gick hans lärjungar ner till sjön och steg i en båt för att fara över till andra sidan, till Kapernaum. Det hade då redan blivit mörkt, och Jesus hade ännu icke kommit till dem. Sjön gick hög, ty det blåste hårt. När de hade rott omkring tjugofem eller trettio stadier, fick de se, att Jesus kom gående på sjön och närmade sig båten. Då blev de förskräckta, men han sade till dem: "Det är jag! Var icke förskräckta!" De stod då i begrepp att ta upp honom i båten, men båten var genast framme vid land på den plats, dit de var på väg.

(Johannes 6:16-21)

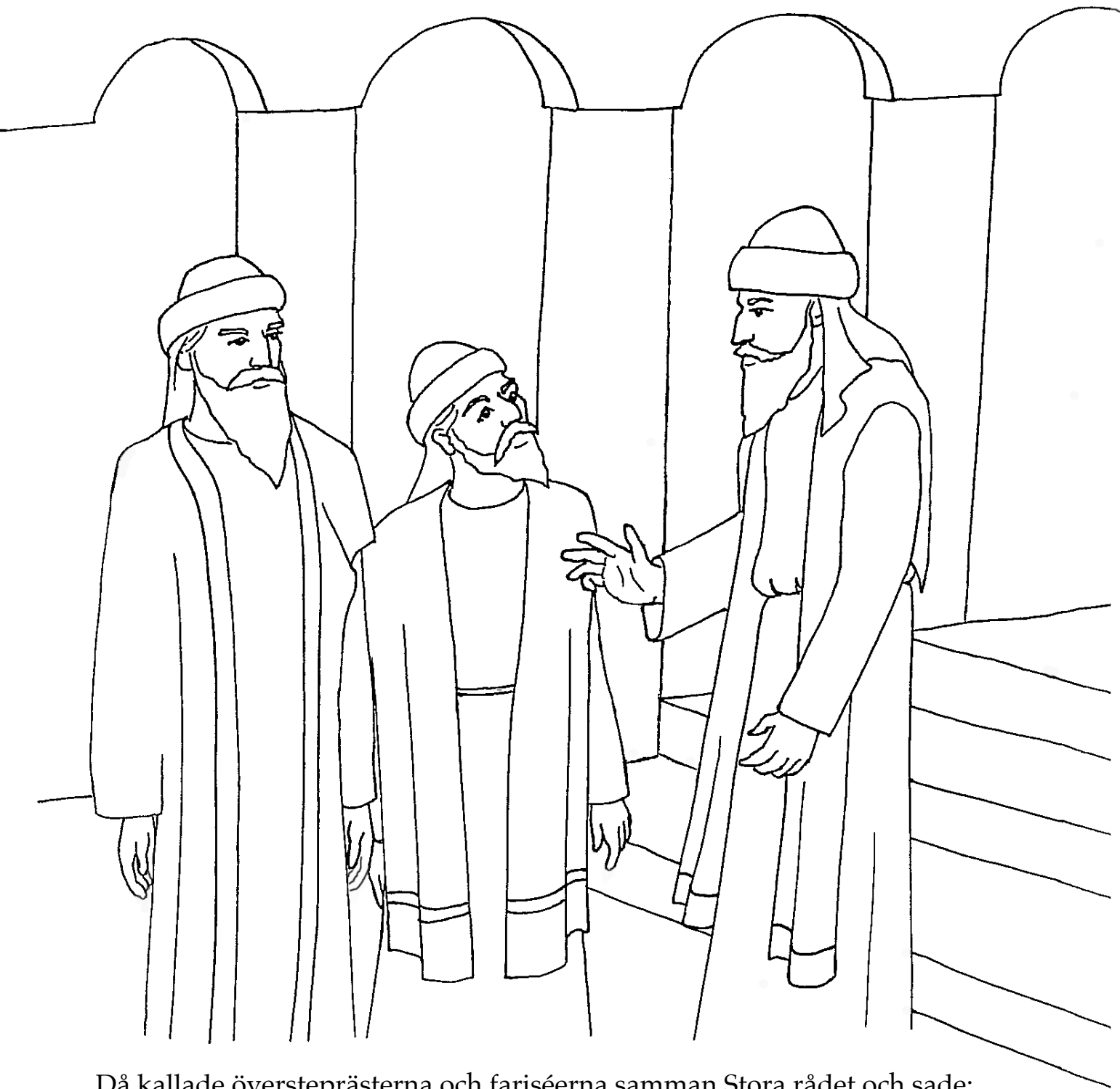
Man bar fram barn till honom, för att han skulle röra vid dem, men lärjungarna visade bort dem. När Jesus såg detta, blev han upprörd och sade till dem: "Låt barnen komma till mig och hindra dem icke, ty Guds rike hör sådana till. Sannerligen, jag säger er: Den som icke tar emot Guds rike som ett barn, han kommer aldrig ditin." Och han tog dem upp i famnen, lade händerna på dem och välsignade dem.

(Markus 10:13-16)

"Jag är den gode herden. Den gode herden ger sitt liv för fåren. Mina får lyssnar till min röst, och jag känner dem, och de följer mig. Jag ger dem evigt liv, och de skall aldrig gå förlorade, och ingen skall rycka dem ur min hand."

(Johannes 10:11 & 27-28)

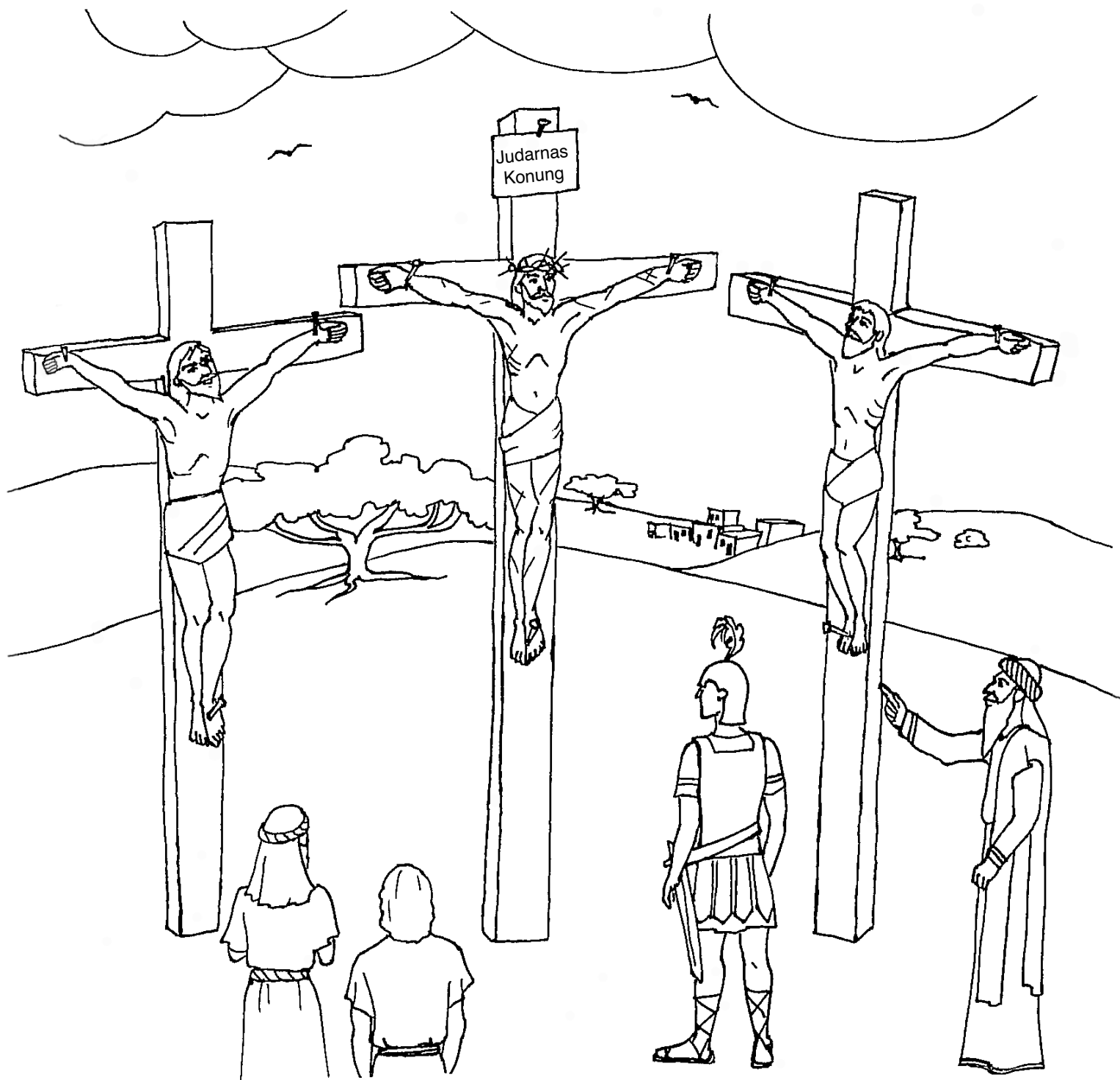
Då kallade översteprästerna och fariséerna samman Stora rådet och sade: "Vad skall vi göra? Denne man gör många tecken. Om vi låter honom fortsätta på det sättet, skall alla människor tro på honom, och romarna kommer då och tar ifrån oss både vårt tempel och vårt folk." Men en av dem, Kaifas, som var överstepräst det året, sade till dem: "Ni förstår inte, hur allvarlig denna sak är. Ni inser inte heller att det är bättre för er, att en enda man dör för folket än att hela folket går under."

Detta sade han inte av sig själv, utan därför att han var överstepräst det året profeterade han, att Jesus skulle dö för folket – och inte bara för folket, utan också för att samla och förena Guds kringstridda barn. På den dagen beslöt de alltså att döda Jesus.

(Johannes 11:47-53)

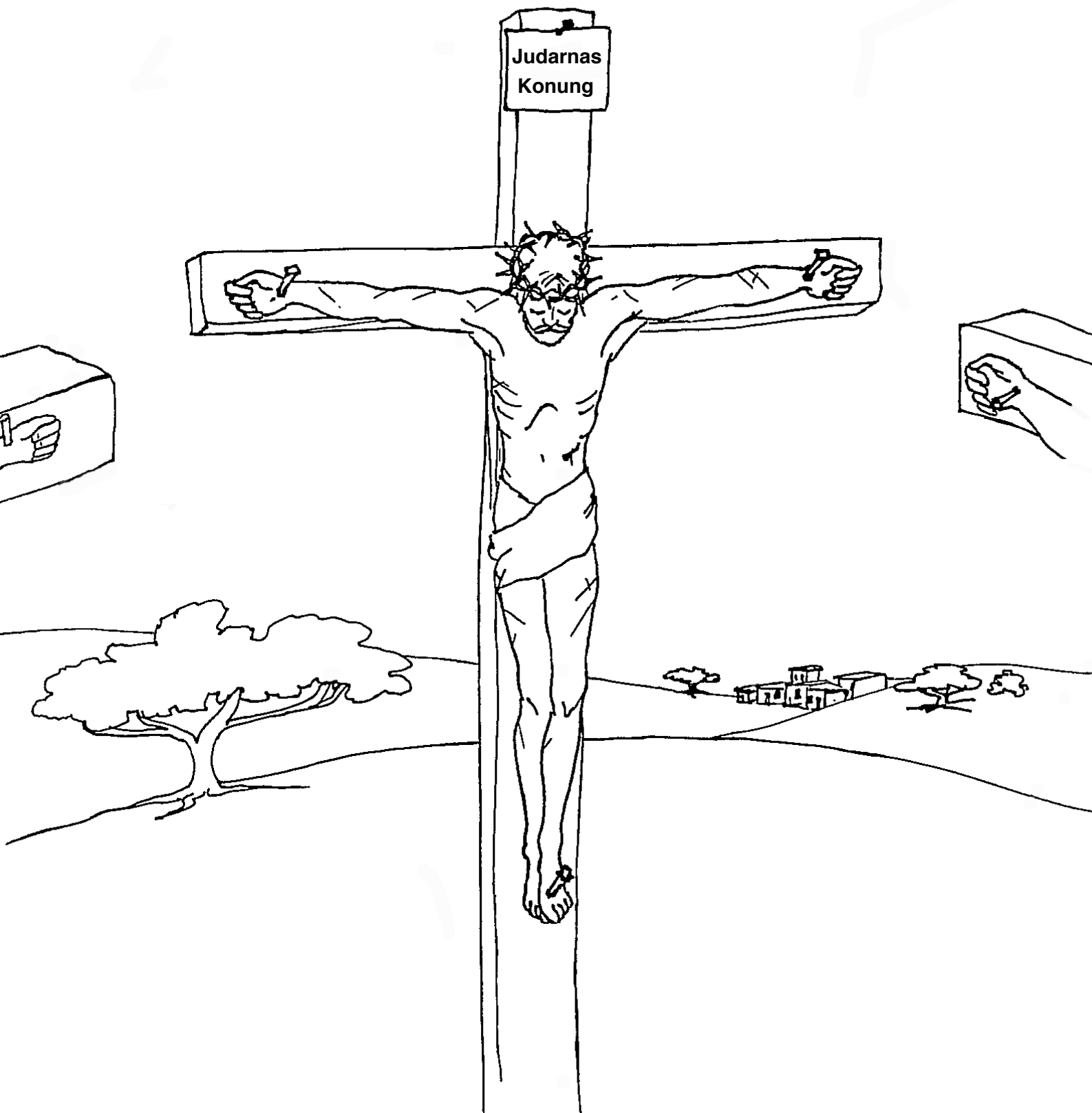

När det hade blivit kväll, lade han sig till bords tillsammans med de tolv. När de åt, sade han: "Sannerligen, jag säger er: En av er skall förråda mig." Då blev de mycket bedrövade och frågade honom, den ene efter den andre: "Det är väl icke jag?" Han svarade: "En som har doppat sin hand i detta fat tillsammans med mig, han skall förråda mig." (Matteus 26:20-23)

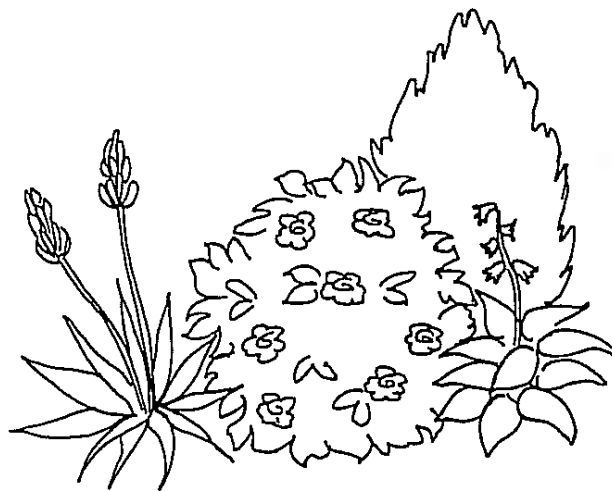
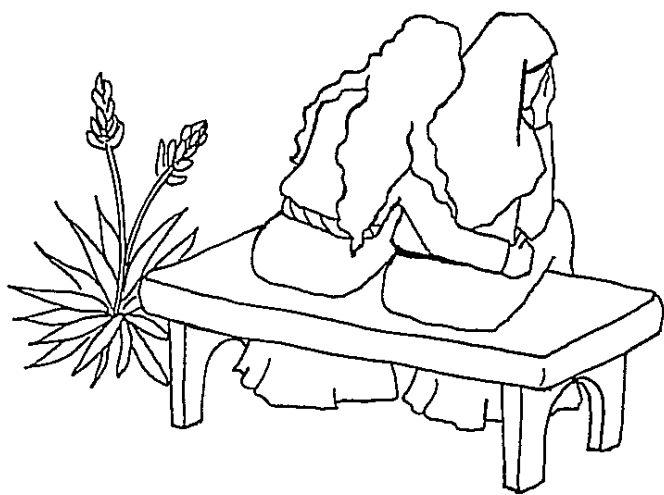
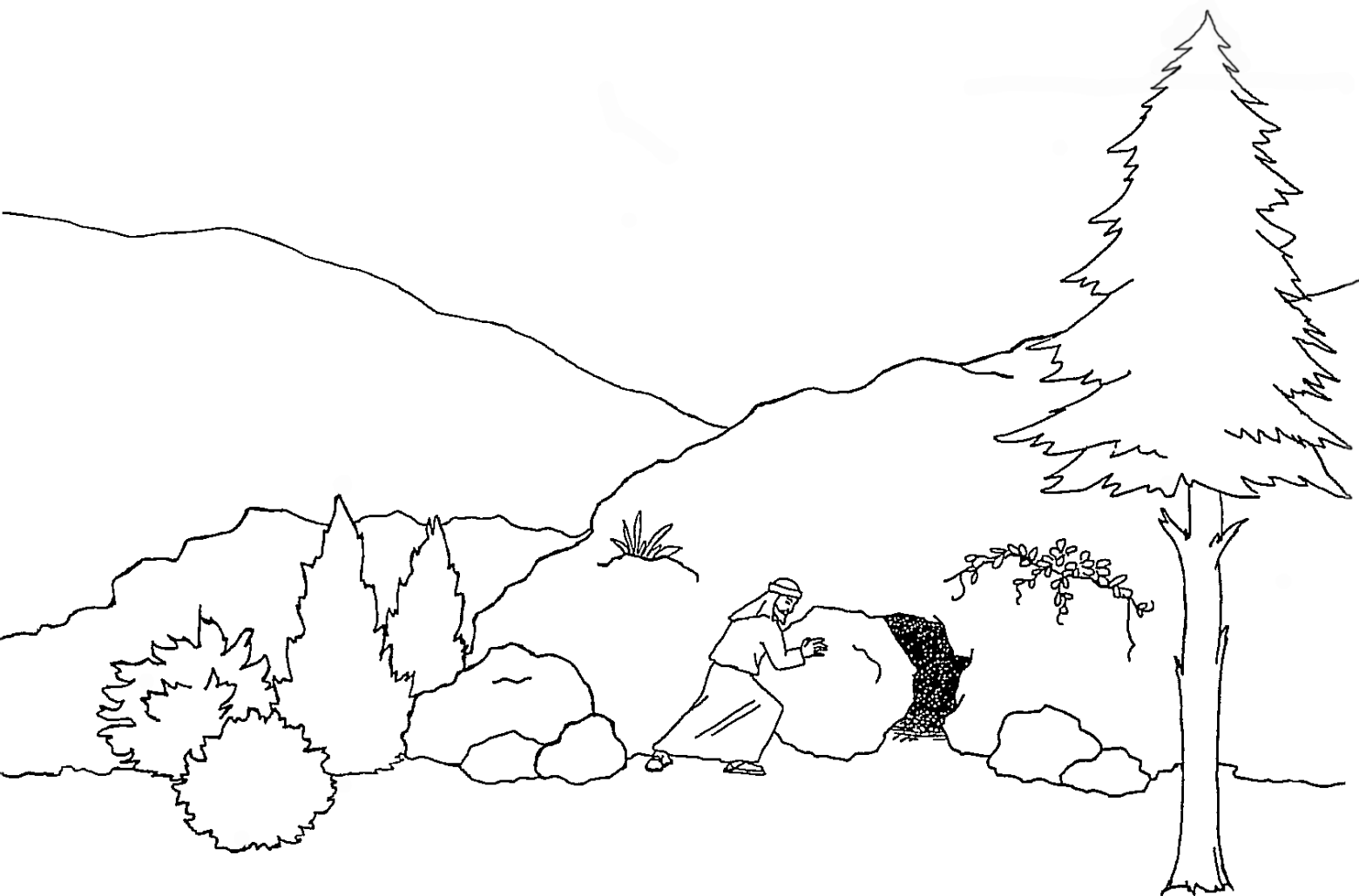

Också två andra, två förbrytare, fördes ut för att avrättas tillsammans med honom. När de hade kommit till den plats, som kallas Huvudskallen, korsfäste de där både honom och förbrytarna, den ene på hans högra sida, den andre på hans vänstra. (Lukas 23:32-33)

En av de förbrytare som hängde där smädade honom och sade: "Ar icke du Messias? Hjälp då dig själv och oss!" Men den andre tillrättavisade honom och sade: "Fruktar icke heller du Gud, du som är under samma dom? Vi är rättvist dömda, vi får bara straffet för våra gärningar, men denne man har icke gjort något ont." Sedan sade han: "Jesus, tänk på mig, när du kommer i ditt rike." Han svarade honom: "Sannerligen, jag säger dig: I dag skall du vara med mig i paradiset." (Lukas 23:39-43)

Det var nu omkring sjätte timmen. Då kom över hela landet ett mörker, som varade ända till nionde timmen, ty solen miste sitt sken. Förlåten i templet rämnade mitt itu. Och Jesus ropade med hög röst: "Fader, i dina händer överlämnar jag min ande!" När han hade sagt detta, gav han upp andan. Men när officeren såg, vad som skedde, prisade han Gud och sade: "Den mannen var sannerligen rättfärdig!"
(Lukas 23:44-47)

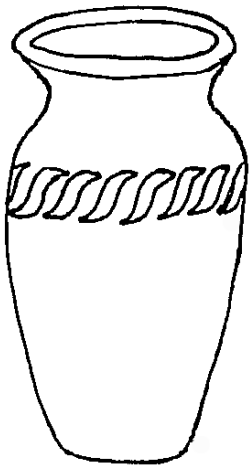
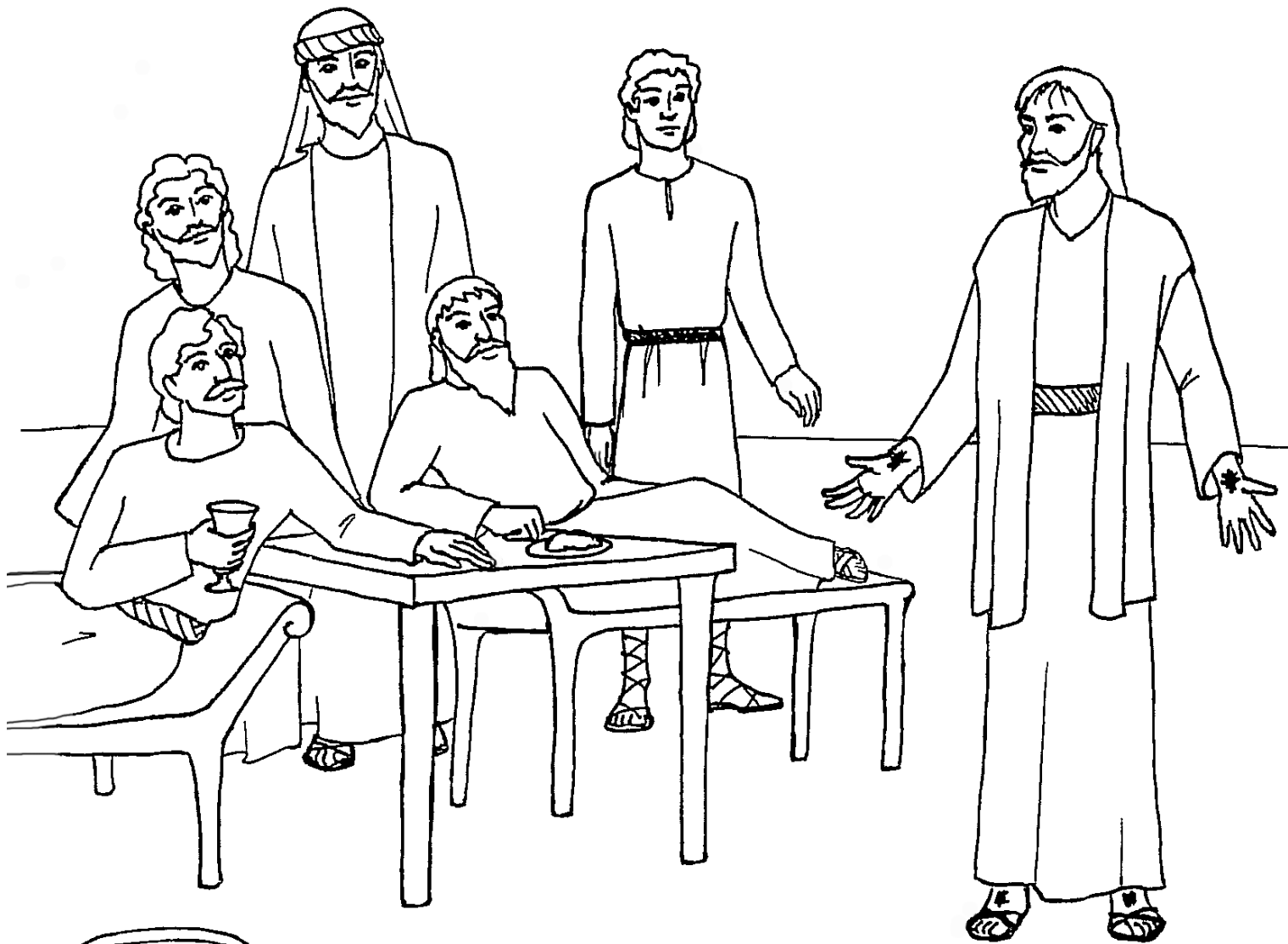

När det hade blivit kväll, kom en rik man från Arimatea, som hette Josef och som själv var en lärjunge till Jesus. Han gick till Pilatus och bad att få Jesu kropp. Pilatus befallde då, att den skulle utlämnas. Då tog Josef hans kropp och svepte den i en ren linneduk och lade den i den nya gravkammare, som han hade låtit hugga ut åt sig i en bergvägg. Sedan vältrade han en stor sten för ingången till gravkammaren och gick därifrån. Maria från Magdala och den andra Maria var där och satt mitt emot graven. (Matteus 27:57-61)

Tidigt i gryningen första dagen i veckan kom de till graven med de välluktande salvor, som de hade tillrett. De fick då se, att stenen var bortvältrad från graven, och när de kom in i den, fann de inte Herren Jesu kropp. När de inte visste, vad de skulle tänka om detta, då stod i ett nu två män framför dem i skinande kläder. De blev förskräckta och sänkte blicken ner mot marken. Då sade männen till dem: "Varför söker ni den levande bland de döda? [Han är icke här, han har stått upp.] Kom ihåg, att han, medan han ännu var i Galileen, förklarade för er, att Människosonen måste överlämnas i syndiga människors händer och bli korsfäst, men att han på tredje dagen skall stå upp igen." Då kom de ihåg hans ord.

(Lukas 24:1-8)

De bröt upp utan dröjsmål och vände tillbaka till Jerusalem och fann där de elva samlade, jämte dem som var tillsammans med dem. De sade: "Herren har verkligen stått upp, och han har visat sig för Simon." Då berättade de själva, vad som hade hänt på vägen och hur han hade blivit igenkänd av dem, när han bröt brödet.

Medan de talade om detta, stod Jesus själv mitt ibland dem och sade till dem: "Frid vare med er!" Då greps de av ångest och förfäran och trodde, att de såg en ande. Men han sade till dem: "Varför är ni så förskräckta, och varför stiger dessa tvivel upp i edra sinnen? Se på mina händer och mina fötter, att det är jag själv. Rör vid mig och se! En ande har icke kött och ben, som ni ser att jag har." [När han hade sagt detta, visade han dem sina händer och sina fötter.]

(Lukas 24:33-40)

Och han sade till dem: "Detta är vad som är skrivet: Messias skall lida och på tredje dagen stå upp från de döda, och i hans namn skall omvändelse, som för till syndernas förlåtelse, förkunnas för alla folk, med början i Jerusalem. Ni skall vara vittnen om detta."

(Lukas 24:46-48)

Sedan förde han dem ut i närheten av Betania, lyfte upp sina händer och välsignade dem. Medan han välsignade dem, skildes han ifrån dem och blev upptagen till himmelen.

(Lukas 24:50-51)

"Ty så högt älskade Gud världen, att han utgav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom icke skall gå förlorad utan ha evigt liv. Icke sände Gud sin Son i världen för att döma världen, utan för att världen skulle frälsas genom honom. Den som tror på honom blir icke dömd, men den som icke tror är redan dömd, därför att han icke tror på Guds enfödde Sons namn."
(Johannes 3:16-18)

Om vi säger att vi inte har någon synd, bedrar vi oss själva, och vägrar att erkänna sanningen om oss. Om vi bekänner våra synder, håller Gud sitt löfte och handlar med oss på ett rättfärdigt sätt, så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet.
(Johannes' 1 Brev 1:8-9)

Jesus svarade honom: "Jag är vägen, sanningen och livet; ingen kommer till Fadern utom genom mig." (Johannes 14:6)

"Kom till mig, ni alla som är trötta och tyngda av bördor, så skall jag ge er ro. Tag på er mitt ok och lär av mig, ty jag är saktmodig och ödmjuk i hjärtat, så skall ni finna ro för edra själar. Ty mitt ok är milt, och min börda är lätt."
(Matteus 11:28-30)

Jesus gjorde i sina lärjungars närvaro också många andra tecken, som inte är nedskrivna i denna bok. Men dessa har blivit nedskrivna, för att ni skall tro, att Jesus är Messias, Guds Son, och för att ni genom en sådan tro skall ha liv genom hans namn.
(Johannes 20:30-31)

"Jag är A och O, den förste och den siste, alltings ursprung och alltings mål."
(Uppenbarelseboken 22:13)

AΩ

Uttrycker denna bön ditt hjärtas önskan? Om den gör det, be då denna bön och Kristus kommer då in i ditt hjärta som Han lovade.

"Herre Jesus, jag förstår att jag är en syndare och behöver dig i mitt liv. Jag tackar dig för att du dog på korset för att ta bort mina synder. Tack för att du förlät mina synder och gav mig evigt liv. Jag bjuder dig in i mitt liv som Frälsare och Herre. Jag ber att du tar kontroll över mitt liv."

Namn _____ Datum _____

www.goodnewscoloringbook.org

Swedish

